

www.parohiaserbanvoda.ro

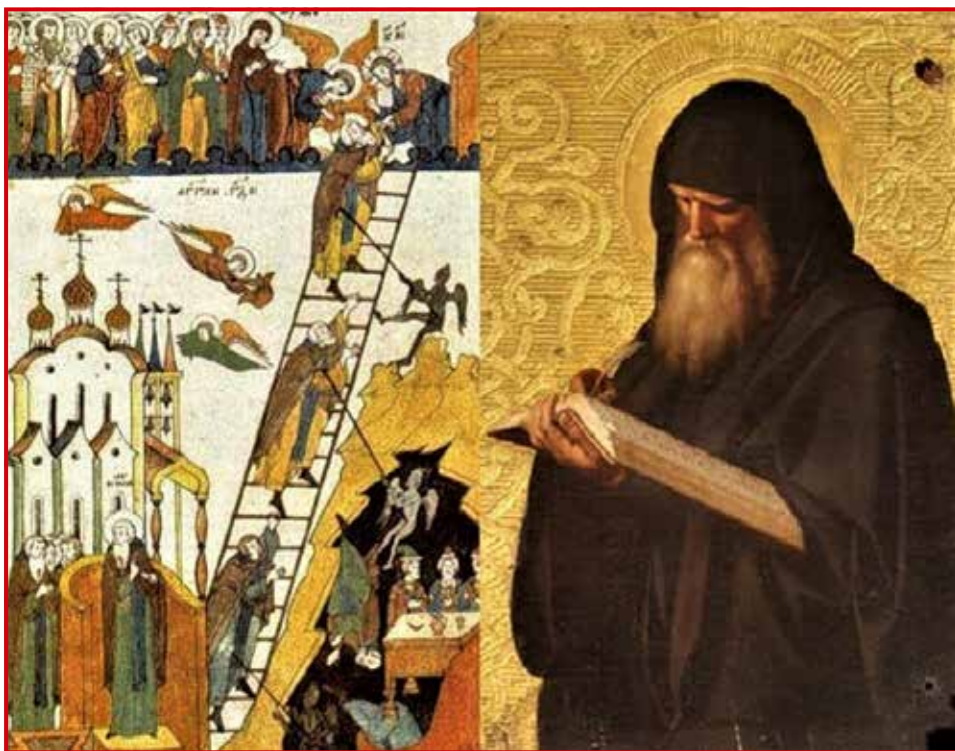
Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 4-A DIN POST
A Sf. Cuv. Ioan Scărarul
VINDECAREA FIULUI LUNATIC;
PREDICA DE PE MUNTE - FERICIRILE
SF. IER. CHIRIL, ARHIEPISCOPUL
IERUSALIMULUI

URCUȘ DUHOVNICESC PE SCARA VIRTUȚILOR

Din relatarea Sfintei Evanghelii reținem faptul că Mântuitorul, cu puterea Sa dumnezeiască, a săvârșit minunea vindecării tânărului demonizat la rugămintea tatălui acestuia, care a venit la Hristos cu sufletul zdrobit de durere și cu fiul său stăpânit de un duh mut și surd ce-l chinuia cu multă agresivitate pe tânăr.

Mărturisindu-și durerea, tatăl îl roagă pe Hristos să-l ajute și să-i vindece fiul: „dacă poți face ceva, ajută-ne” căci ucenicii nu au putut să scoată demonul. Mântuitorul îi cere tatălui să aibă credință că „toate sunt cu puțință celui ce crede”. Hristos l-a vindecat pe tânărul demonizat, scoțând demonul din el și l-a redat sănătos familiei sale.

Prin această minune s-au petrecut deodată 3 vindecări: pe tatăl tânărului l-a vindecat de înđoială; pe ucenicii i-a vindecat de puțină lor credință; iar pe demonizat l-a izbăvit de sub stăpânirea duhului celui rău.

La nedumerirea apostolilor, Mântuitorul le răspunde lor și nouă că „acest neam de demoni nu poate fi izgonit decât cu rugăciune și post”.

Astăzi pomenim și pe Sf. Cuv. Ioan Scărarul, dascăl al rugăciunii, al nevoitei și al pocăinței adevărate, care prin activitatea sa a strălucit în pustia Sinaiului, în prima jumătate a sec. VII d.Hr., iar prin lucrarea sa „Scara Raiului” a dat sub forma a 30 de trepte (după anii Mântuitorului Hristos) o adevărată sinteză de gândire și trăire duhovnicească care ne ridică, prin asumarea acestei Golgote ascetice, de la cele trecătoare ale lumii la Cerul milostivirii și vieții veșnice.

Chipul Scării, luat de Sf. Ioan după modelul Scării patriarhului biblic Iacob din Facere, cap. 28, este o chemare la un urcuș spiritual caracterizat în primul rând prin lepădarea de patimi (despățimirea) și dobândirea virtuților.

Prin lepădarea de toată sinea noastră cea păcătoasă robită plăcerilor și capcanei celui rău, dobândind buna viețuire după Hristos, ne apropiem de Dumnezeu urcând treaptă cu treaptă. La capătul de sus al Scării, ne întâmpină Hristos Mântuitorul să ne încununeze cu Slava Sa și să ne facă părtași bunurilor Împărăției cerești.

Sf. Ioan a scris „Scara” la rugămintea părintelui Ioan de la Mănăstirea Rait, aproape de

Plină de adânci învățături pentru viața noastră este pericopa evanghelică de la Marcu 9, 17-32, rânduită de Biserică pentru Duminica a 4-a din Sfântul Post al Paștilor.

Minunea vindecării unui tânăr demonizat face pe Mântuitorul Hristos să sublinieze faptul că, pentru alungarea demonilor și apărarea de toate uneltirile vrăjmașului, pe lângă credință puternică, rugăciunea și postul sunt două arme de nebiruit.

Tot în duminica aceasta se face pomenirea Sf. Ioan Scărarul, egumenul Mănăstirii Sf. Ecaterina din Sinai, care prin lucrarea sa „Scara Raiului” sau „Scara virtuților”, ne-a dat un adevărat îndreptar duhovnicesc pe drumul anevoios al lepădării de patimi și dobândirii virtuților, prin care se ajunge la comuniunea cu Dumnezeu și câștigarea vieții veșnice.

Sinai, ca să fie un bun îndreptar pentru monahi în ostenele lor. Cine se angajează în mod liber să urce pe această scară, a unei asceze și răstigniri continue, se apropie de Dumnezeu prin asemănarea treptată în har cu El, iubitor și milostiv, deschizându-i-se ușa raiului. De fapt monahul sau creștinul nu duce singur această luptă. Pe măsura biruinței în urcuș, treaptă cu treaptă, Hristos Însuși îl ajută pe om să treacă de la primele trepte, de la lepădarea de sine și de lume, până sus la ultimele trepte, care sunt credința, nădejdea și dragostea. Urcând această scară se ajunge la nepățimire (apathea) și unirea cu Hristos, devenind prin har părtaș Luminii și Slavei Sale.

„Scara” a fost sugestiv reprezentată și în iconografia bizantină ortodoxă, iar la noi în țară în

frescele Mănăstirilor Sucevița, Humor, Rîșca și Hurezi, unde pe scara virtuților sunt zugrăviți nevoitori care urcă spre Dumnezeu.

„Scara” Sf. Ioan a circulat în copii, manuscrise și traduceri în toată lumea ortodoxă și în provinciile românești. O primă traducere a făcut-o Mitropolitul Varlam la 1618, după manuscrise grecești și slavone. Tipărirea „Scării” s-a făcut de către Mitropolitul Veniamin Costache la Neamț, în 1814.

În această perioadă în care ne îndreptăm spre Sf. Paști, Biserica ne cheamă ca prin pocăință curată, smerenie, post, rugăciune și fapte milostive, să fim bine plăcuți lui Dumnezeu și să ajungem să ne împărțăm de razele de Lumină ale Învierii lui Hristos. Amin! ❖

Părintele Eugen Moraru

CUM NE PREGĂTIM PENTRU SPOVEDANIE ȘI ÎMPĂRTĂȘANIE?

Este vremea acum să ne îndeletnicim și cu pregătirea definitivă pentru pocăință și spovedanie. Pocăința dimpreună cu spovedania sunt inima pregătirii pentru împărtășire. Nevoințele premergătoare slujesc drept pregătire pentru ele, iar Sfânta împărtășanie încununează și desăvârșește totul. Fără adevărată pocăință și mărturisire nevoințele rămân neroditoare, iar sfânta împărtășanie nu va fi spre tămăduirea sufletului și trupului. Să intrăm, deci, în noi înșine și să ne îndeletnicim cu aceasta așa cum trebuie.

Mărturisirea păcatelor nu ridică mari greutăți atunci când omul reușește să aibă stăpânire de sine și să ia hotărârea de a lăsa păcatul; dar omul nu dobândește stăpânire de sine până ce nu se pocăiește; nu se pocăiește atâta vreme cât nu se osândește și nu se osândește până ce nu-și cunoaște păcatele sale. Deci, totul în pocăință pleacă de la cunoașterea păcatelor proprii.

Așadar, să între fiecare în sine însuși și să se îndeletnicească mai întâi de toate cu cercetarea vieții sale și a tot ce a rămas neîndreptat în ea. Bineînțeles, fiecare este gata să spună despre sine că este păcătos, ceea ce și face - și nu doar că o spune, ci deseori se și simte păcătos; însă această păcătoșenie ni se înfățișează într-un chip foarte tulbure și nedefinit. Nu este de ajuns: mergând la spovedanie, trebuie să ne lămurim limpede ce anume este în noi necurat și păcătos, și în ce măsură. Trebuie să ne cunoaștem păcatele limpede, pe fiecare în parte, socotite și numărate, ca să zic așa. Pentru aceasta, iată ce să faci: pune de o parte legea lui Dumnezeu, iar de cealaltă viața ta - și uită-te: în care privințe se potrivește și în care nu? Ia fie faptele tale și du-le

în fața legii ca să vezi dacă sunt legiuite sau nu, fie legea și uită-te dacă a fost împlinită așa cum trebuie în viața ta sau nu. De pildă, ai fost jignit și te-ai răzbunat: așa poruncește legea creștină? Ai văzut păcătoșenia altora și ai osândit: așa spun poruncile lui Hristos să faci? Ai făcut un lucru bun și te-ai îngâmfat sau ai trâmbișat înaintea ta: oare este îngăduit unui creștin să facă așa ceva? Legea poruncește să mergi la biserică fără lene și să stai în ea cu evlavie, într-o luare-aminte și rugăciune: oare ai împlinit lucrul acesta? Legea poruncește să nu poftiești, să nu te mânie, să nu pizmuiești, să nu îți însușești bun străin și așa mai departe: oare este purta-rea noastră pe potriva acestor porunci? În acest fel să treci prin legea toată și prin toată viața ta. Dar pentru a nu scăpa din vedere nici o parte din această însemnată lucrare care este cercetarea de sine, e bine să păstrăm în ea o anumită rânduială. Fă-ți o idee cât mai limpede despre toate îndatoririle

noastre față de Dumnezeu, față de aproapele și față de noi înșine, și apoi verifică-ți toată viața, cât mai exact și mai amănunțit, în toate aceste privințe. Sau ia poruncile Decalogului, una după alta, dimpreună cu toate prescripțiile particulare ce țin de ele, și uită-te: ai împlinit toate cerințele lor? Cine poate să mai citească și predica de pe munte a Mântuitorului, unde El tâlcuiește Legea Veche, umplând-o de duh creștin, sau să citească ultimele capitole ale Epistolelor apostolice, unde sunt înfățișate faptele la care sunt îndatorați creștinii și hotărâri în privințe de însemnătate obștească: de pildă, capitolul 12 al Epistolei către Romani, sau capitolul 4 al Epistolei către Efeseni, Epistola Apostolului Iacov și prima Epistolă a Sfântului Ioan Teologul, și așa mai departe. Priviți în toate acestea ca într-o oglindă, și veți vedea ce pată sau slujire este în voi și unde. ❖

Din: Sfântul Teofan Zăvorâtul - „Predici la Triod”

Cele trei cruci

Când ne-am închinat la Sfântul Mormânt, am văzut pe înspăimântătorul deal al Golgotei locul în care fusese înfiptă Crucea Mântuitorului Hristos. De-a stânga și de-a dreapta am observat locurile în care fuseseră crucile celor doi tâlhari. Numai trei cruci! Coborând în spatele Golgotei, pe un loc nisipos, ne-a fost indicat locul în care Sfânta Elena a descoperit crucile. Ea a descoperit trei cruci: Crucea Mântuitorului Hristos, crucea tâlharului pocăit și crucea tâlharului care a refuzat să se pocăiască.

Iubiților, și astăzi, noi oamenii purtăm trei cruci. Există o cruce a omului drept, a doua este crucea omului păcătos pocăit de păcatele sale, iar cea de-a treia este crucea omului păcătos lipsit de pocăință. Care dintre aceste trei cruci este mai ușoară?

Cruce înseamnă martiriu și durere. Unul este martiriul omului drept, altul este martiriul păcătosului pocăit de păcatele sale și altul este martiriul păcătosului nepocăit. Care martiriu este mai ușor?

Cea mai ușoară cruce este cea purtată cu credință și nădejde. Cel mai ușor martiriu este cel pe care-l răbdăm cu aripile credinței și ale nădejzii.

Cei din primele două categorii înțeleg sensul suferinței, în timp ce oamenii celei de-a treia categorii nu-l pot înțelege. ❖

Din: Sf. Nicolae Velimirovici, „Omilii despre pocăință, dragoste și optimism”, Editura Doxologia, Iași, 2016

AVEM O NOUĂ SFÂNTĂ CRUCE ÎN ALTAR

Crucea pe care o aveți în imagine a fost adusă în urma sarcinii lăsată nouă de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel. Noi nu aveam o cruce reprezentativă în Sfântul Altar, deci era o necesitate liturgică care se impunea pentru bunul mers al cultului divin. Așa că în data de 14 martie 2018 ne-am deplasat la cele mai vestite ateliere pentru a găsi crucea care să îndeplinescă condițiile artistice, dogmatice și canonice pentru a fi pusă acolo unde îi este locul.

Am făcut lucrul acesta în săptămâna Crucii, când toată Ortodoxia pune în mijlocul bisericii crucea lui Hristos, altarul de jertfă fără de care nu ne-am fi putut bucura de Învierea lui Hristos și de învierea noastră, căci Crucea și Învierea sunt două învățături care stau la temelia Bisericii și vieții noastre de aici și de dincolo, căci Crucea a fost contemplată încă de la întemeierea lumii, știind bine că Mielul lui Dumnezeu era „înjunghiat de la întemeierea lumii” așa cum ne spune Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan (Apoc. 13, 8).

Crucea stă în centru Universului așa cum stă azi în mijlocul Bisericii, căci prin Cruce toți ne-am mântuit, iar Crucea va inaugura Parusia - Matei 24, 30 – unde se spune că la sfârșitul veacurilor se va arăta pe cer semnul Fiului Omului. Hristos ne

cheamă pe toți la luarea crucii și urmarea Sa, căci crucea noastră trebuie să rămână adânc implicată în Crucea lui Hristos ca butucul în viță, așa cum ne-a spus Mântuitorul: „Eu sunt viță, voi sunteți mlădițele... și Tatăl Meu este lucrătorul” (Ioan 15).

Cu aceste gânduri am plecat la drum și am reușit mai mult decât ne așteptam. Țin să mulțumesc pe această cale doamnei Maria, care ne-a ajutat la îndeplinirea acestui gând și care ne-a și cumpărat un nou baldachin, mult mai ușor, cu care ne vom desfășura procesiunile. Rămâne ca noi, cei care dorim, să participăm după puteri la achitarea acestui obiect de artă de mare valoare care va vorbi peste veacuri de credința și evlavia noastră. Cei care vor să contribuie o pot face discret în cutiile bisericii sau la chitanțierul aflat totdeauna la dispoziția dumneavoastră. Sunt convins că până în Săptămâna Mare vom reuși să achităm suma de 3.600 de Euro pe care trebuie să o plătim, sumă de altfel împrumutată.

Cu această lucrare am făcut un pas înainte, pregătind cum se cuvine sărbătoarea pascală care se apropie. De luni, 19 martie 2018, vom începe lucrările de instalare a clopotelor de care v-am vorbit și scris de atâtea ori. Aceasta va fi o altă realizare pe

care trebuie să o ducem împreună la bun sfârșit.

Mulțumesc pe această cale celor care de bună voie și nesiliți de nimeni ne-au ajutat, discret și le aduc aminte cuvântul Sfântului Pavel că pe dătorul de bună voie îl iubește Dumnezeu (II Cor. 19, 7) și că apreciem darul care sporește în favoarea lor. ❖

Părintele Dinu

Conferințele Parohiei Șerban Vodă

„SCARA VIRTUȚILOR ȘI DESĂVÂRȘIREA OMULUI”

Duminică, 18 martie 2018, la ora 18, Pr. Prof. Univ. Dr. Constantin Păuleanu de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București va ține o conferință cu tema: „Scara virtuților și desăvârșirea omului”.

Câteva cuvinte despre invitatul nostru: s-a născut la 4 Martie 1962, în localitatea Nicolae Bălcescu (Mehedinți). În perioada 1979-1984 urmează Seminarul Teologic din Craiova și Caransebeș, apoi cursuri-

le Facultății de Teologie Ortodoxă din București (1985-1989) și cele de doctorat sub îndrumarea Pr. Prof. Dr. Viorel Ioniță (1990-1994). Între anii 1994-1998, urmează cursuri de doctorat la Facultatea de Teologie Evanghelică „Martin-Luther-Universitaet Halle-Wittenberg” (Germania), obținând titlul de doctor în teologie, calificativ „Magna Cum Laude”.

Face parte din Comisia de Dialog a Bisericii Ortodoxe Române cu Biserica Evanghelică din Germania. Este hironit preot din 1990. Deține postul de profesor de Patrologie și Literatură patristică la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București. Din 2005 a consolidat și restaurat Biserica Sf. Nicolae Udricani din București. ❖

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII ȘI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ 16 ³⁰ -17 ³⁰ 18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Limba română cl. a VIII-a, Prof. Ciobă Cristina Geografie - clasa a XII-a, Prof. Dobre Cristina Matematică - clasa a VIII-a, Prof. Stuparu Germina	
Joi	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Limba română / matem. clasa a IV-a, Prof. Ruscescu Georgeta	
Sâmbătă	14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a, Ing. Tomescu Paul	

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 18-25 MARTIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 18 martie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 4-a din Post (a Sf. Cuv. Ioan Scărarul); (Vindecarea fiului lunatic; Predica de pe munte - Fericirile) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 21 martie	08 ⁰⁰ -09 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Denia Canonului Mare
Vineri 23 martie	08 ⁰⁰ -09 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Denia Acatistului Bunei Vestiri
Sâmbătă 24 martie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie; Parastas cu pomenirea morților; citirea sărindarelor Vecernie
Duminică 25 martie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a din Post (Cererea fiilor lui Zevedei) – Buna Vestire Utrenia, Sfânta Liturghie

DENILE SĂPTĂMÂNII

A CINCEA DIN POSTUL MARE

Postul Mare este un timp binecuvântat de post și rugăciune. Cele mai frumoase, mai pline de înțelesuri duhovnicești și de har rugăciuni le aflăm în Biserica în cele șapte săptămâni ale Postului Paștilor. Și dacă am început prima săptămână cu Canonul Sfântului Andrei Criteanul, citindu-l de luni până joi, Biserica a rânduit citirea integrală a acestui canon de pocăință și în miercură a celei de-a cincea săptămâni din Post.

„**C**anonul Sfântului Andrei Criteanul este o capodoperă a imnografiei răsăritene, în centrul căruia se află smerenia și pocăința ca mod de răscumpărare a omului împovărat de conștiința păcatului. Tema centrală a Marelui Canon (ca, de altfel, a întregului Triod) este relația antinomică dintre bunătatea și dreptatea lui Dumnezeu. Dacă El, la Înfricoșătoarea Judecată, îi va osândi la chinuri veșnice pe cei păcătoși, înseamnă că e lipsit de bunătate; dacă, dimpotrivă, îi va ierta pe toți, fără nici o discriminare, înseamnă că nu e drept. Creștinii care merg pe ultima variantă cad în deznădejde; cei care merg pe a doua cad în laxitate morală.” (IPS Bartolomeu Anania)

Vineri seara are loc Denia Acatistului Bunei Vestiri, cel mai vechi acatist păstrat integral în cărțile de slujbă. Acatistul Bunei Vestiri este un imn de laudă și mulțumire adresat Fecioarei Maria, alcătuit din 13 condace (astăzi, condacul este doar o strofă scurtă) și 12 icoane (strofă mai lungă, ce dezvoltă tema condacului, sub forma stihurilor ce încep cu exclamația „Bucură-te!”).

Motivul introducerii citirii Acatistului în timpul Postului Mare îl constituie nu doar apropierea de praznicul Bunei Vestiri, ci și învățătura mariologică și hristologică pe care o cuprinde, în nașterea feciorelnică fiind recapitulate și realizate toate figurile Legii și ale Profetilor, căci ea este realizarea Marii Taine a planului mai înainte de veci al lui Dumnezeu cu privire la creația Sa.

Părintele Petroniu Tănase spunea: „La Utrenia sâmbetei (n.r. - Slujba Deniei din seara zilei de vineri), se citește în patru răstimpuri Acatistul Bunei Vestiri, în chip sărbătoresc și cu repetarea de mai multe ori a primului condac, anume alcătuit în cinstea acestei prăzniri: Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-Te Mireasă, pururea Fecioară!”

Prăznuirea aceasta s-a rânduit pentru pomenirea și cinstirea biruințelor câștigate de creștini cu ajutorul minunat al Maicii Domnului. Întâi împotriva sciților și perșilor, a doua oară împotriva saracinilor și a treia oară împotriva agarenilor, care, cu nenumărate oști, pe mare și pe uscat, asediaseră Constantinopolul. Patriarhul,

împreună cu clerul și credincioșii, a făcut privegheri și rugăciuni neîntrerupte și procesiuni cu sfințele icoane și îndeosebi cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, care n-a întârziat să-și arate puterea Sa nebiruită.

Despre cele două slujbe speciale ale Săptămânii a V-a din Postul Mare, Makarios Simonopetrul spunea că acestea ne pun în față două aspecte distincte ale istoriei mântuirii: prima în planul pocăinței, cea de-a doua în cel al întrupării. Și una și alta par solidare și complementare, iar timpul „concentrat” al Postului Mare, care dezvoltă această recapitulare la un nivel mai amplu, e afirmat atunci drept cadrul și ocazia conlucrării între planul binevoitor al lui Dumnezeu prin întrupare și răspunsul liber al omului prin căință și asceză. Acatistul permite astfel redefinirea întregii dimensiuni hristologice a spiritualității Triodului. ❖

Rugăciunea să fie sinceră, curată și stăruitoare

Este bine să ne izolăm de cei din jur nu numai în timpul rugăciunilor, ci și în viața obișnuită?

– Nu. În timpul rugăciunii e permis, pentru a avea un mediu propice pentru concentrare. Rugăciunea presupune neapărat concentrare, iar concentrarea nu este o treabă simplă. Vă spun din experiență personală: chiar după ani îndelungați mintea omului este foarte lucrătoare și, în timpul rugăciunii, vin deseori gânduri care sunt străine de rugăciune. Rugăciunea presupune o mare putere de concentrare, iar concentrarea nu se poate obține în preajma altora și, cu atât mai puțin, în aglomerație.

Sigur, te poți ruga și în tren, dacă închizi ochii și dacă ceilalți tac sau dorm. Dar în restul vieții nu-i bine să te izolezi, pentru că omul singur este foarte aproape de omul rău, și, mai cu seamă, nu este bine să te izolezi de oamenii buni. Dacă poți, izolează-te de oamenii răi, dar nici de ei, căci s-ar putea să faci ceva bun pentru ei.

Omul este o ființă socială, sociabilă, iar Biserica este comunitară prin excelență. În măsura în care ești un membru al Bisericii ești comunitar și trebuie să trăiești în comuniune cu alții, pentru că, altfel, de păcătuit poți să păcătuiești și singur, dar de mântuit nu te mântuiești singur, ci numai împreună cu alții și numai cu ajutorul altora.

Cum ne putem da seama dacă ceea ce vrem să cerem în rugăciune este bun și folositor pentru noi? Dacă cer răbdare în boală și nu vindecare, e păcat?

– Răbdarea este o virtute, una dintre cele mai mari ale creștinătății. Mântuitorul Hristos ne îndeamnă: Când vă rugați, nu spuneți multe! Aceasta era și o reacție împotriva sporovăielilor pe care le practicau fariseii, pentru că Tatăl nostru știe de ce avem trebuință. Așa încât nu trebuie să stăruim prea mult în etalarea obiectivelor.

Gândul trebuie să-l ai, pentru că te rogi, totuși, pentru ceva, dar fără să intri în prea multe amănunte, deoarece altfel, într-un fel, Îi tăgăduiești puterea lui Dumnezeu de a te înțelege chiar înainte de a o rosti tu prin cuvinte. Important este ca rugăciunea să fie sinceră, curată și stăruitoare și, dacă se poate, să crezi cu atâta putere, încât să elimini chiar speranța: să rămână credința pură. Să crezi că ceea ce ceri de la Dumnezeu s-a și împlinit. În clipa aceea Îi și mulțumești, fără îndoială. ❖

Mitropolitul Bartolomeu Anania, Rugăciunea, izvor de putere în încercările vieții, Editura Doxologia, Iași, 2013